

સીનોડા-મુજરો

બે આના

હસીનોકા મુજરા

યાને

ફુલોંકા ગજરા.

નાટકે-એમાં શું ? ગઝલ—

દીલ હય વહી જીસ દીલમે; **મહોબત** હો કીસીકી;
હયૂ આંખ વહી જીસમે, શરાફત હો કીસીકી;
ક્યું હાથ શબે વસ્લ લગાને નહી દેતે;
માશુક હો તુમ યા કે, **અનામત** હો કીસીકી:
શમાકો દેખકર **મયફીલસે**, યુ કહતા હય **પરવાના;**
જો **ચાહે** જલના ઈશ્કમે, મુજ સાહી જલ જાના:
શમાકી એકરારી હો, જહાં પહોંચેગા પરવાના:
લરજના, થર થરાના, સર કટાના સાફ જલ જાના.
હોતા હય ઉન્હે રશ્ક તો, હો મેરી બલાસે,
જલ જાય અગર જલનેકી આફત હો કીસીકી.

નાટકે-પરિવર્તન—તર્જ-ગાયન—

એૈસે બાંકે **બેદરદી** હૈ સૈયાંરે, મોરી કર પકડત મોરી બૈયાંરે
પ્યાર હી પ્યાર મે નાખુન કો ગડા દેતે હૈ.
પ્રેમ કા ચિન્હ કપોલોં પે બના દેતે હૈ,
ઉન કી હોતી હૈ **હંસી** ઓર મૈં રો પડતી હૂં.
ઉંગલિયાં તોડ કે જબ હાથ દબા દેતે હૈં,
મૈં જો રૂઠું તો પડતે હૈં પૈયાં રે—મોરી૦

નાટકે-શેરે-કાબુલ—ગઝલ—

રાહ દેખેંગે ન **દુનીયાસે ગુજરનેવાલે,**
હમ તો જાતે હુંએ, **ઠહર જાએ ઠહેરનેવાલે.**
એક તો હુસ્ન બલા ઉસપે બનાવટ આફત,
ઘર બીગાડેંગે હજારોંકે સવરને વાલે.
હશરમે લુત્ફ હો ઉનસે જો હોં દો બાતેં,
વોહ કહે કયોન હો તુમ હમ કહેં મરનેવાલે.
તેરે ગેસુએ પરેશાં ન કરે સઓદાઇ,
સર ન હો જાએ કીસીકે એહ બીખરનેવાલે.

ગઝલે-ફીરોજ—રાગ, ભૈરવી—

ઇલાહી જીક્રમે તેરે સભી **ખલકત** બની રેહવે,
હમારે કલ્બમેં હરદમ તેરી **ઉલફત** બની રેહવે.—
ઇહાં પર આબીદો ફાંસીક ય હયે લુત્ફો કરમ ઉસકા,
કરો તુમ ફએલવો યારો કે વહાં **રેહમત** બની રેહવે.—
સફર હએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથ તુમ જાઓ,
અગર ચાહતે અજીજો તુમ, વહાં **ઇજ્જત** બની રેહવે.—
કરો **કુરઆન** જાંનો માલ, ચલો ઇરશાદે મુરશદ પર,
ઇહાં આરામસેં ગુજરે વહાં દિક્કત બની રેહવે.—
જરૂર પાઉ મે શેંતાબર યહી હયે આરજુ હરદમ,
હમેશા નફસ સરકશ પર મેરી **તાકાત** બની રેહવે.—
બના કાઇમ મકાં તું વહાં, ઇહાં જો હએ ફના હોગા,
દીખા કર નામ પર ઉસકે સદા **બરકત** બની રેહવે.—
મજારે પાક બાજો પર જલાયા ઉદ કર **ફીરોજ,**
મિસાલે આશકે સાદીક તેરી તુરબત બની **રેહવે.**—

ગઝલે-યાદે-નબી—તર્જે-કવ્વાલી—

મદીને બુલાલો ખુદારા **નબી**, યેહ ફુરકત નહી હય ગવારા **નબી**,
મદીનેમે બુલા લીજીએ જમાલ અપના દીખા દીજીએ;
તડપતા હય દીલે મુઝતર ઉસે તસકીન દીલા દીજીએ,
ફીર કબ તલક મારા મારા નબી.-મદીને.
મદીનેકા સફર અયકાશ હમેકા બી મય સર હો,
યે સબ **અહબાબ** હો, ઓર સાથમે ઉસ્તાદે **અકબર** હો.
યેહ અરમાન હો પુરા હમારા નબી.-મદીને.
ઓર ગુનાહકા સર પર મેરે ભાર હય,
મેરી નાવ ઇસ વક્ત મઝધાર હય;
મય ડુબા મુજે દો સહારા નબી.—મદીને.
રસુલે દોસરા જીસ દમ ગએ અર્શે મોઅલ્લા પર,
તો રીદવાસે યેહ હુરાને જીના કહેતીથી ખુશ હોકર;
વો આતા હય દુલા હમારા નબી.—મદીને.
બહોત બેચેન હું બે તાબ હું, મૌલા બુલા લીજીએ,
વોહી જલવા જો **મુસાકો** દીખાયા થા વો દીખા દીજીએ;
ઝરાહી ઝલક ફીર દુબારા નબી.-મદીને.
મઝાહ યહાં કે મરનેમે ન રાહત યહાં કે જીનેમે,
કરીમે ઝાર કો આકા બુલા લીજીએ મદીનેમે,
નહી હીંદમેં અબ ગુઝારા નબી.-મદીને.

સંગીત ભંડાર—રાગ-કાલીંગડો—

જીંદગી કહેતે હયે દુનીયાસે ગુજર જાને કો,
જી તડપતા હયે ગલા કાટકે મર જાને કો.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
અબ્રોત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાંને કો.

યેહ ન સમઝી કે તુઝે ખુદભી હયે જલના,
શમઆ ક્યુ તુને જલાયા કીસી પરવાને કો.

રા. માસ્તર દામોદર-રાગ, દેશ, ગઝલ—

ખુદાઈ કેહતા હય જીસકો આલમસે એભી હય એક ખ્યાલ મેરા,
બદલના સુરત હઝાર ઢબસે હરેક દમ્મે હય હાલ મેરા.
કહી સબ્જ લબ્જ કહીં હું સુરત કહીં હૂં દીલ ઔર કહી હું હેરત,
નજર હુઈ હય નસીબ જીનકો વોહ દેખતે હય જમાલ મેરા.
કહીં હું **સુરજ** કહીં હું **જરરા** કહીં હું **દરીઆ** કહી હું **કતમ,**
વકારે કસરતસે અપને મુઝકો હુવા હયે મીલના મહાલ મેરા.
હિજાબે ખુર્શીદ હય જાતે માની હુવા ઝહુરે નમુદ સુરત,
મીટા જો દુનીયાંસે નામ **આદમ** હુવા હયે મુઝકો વિસાલ મેરા.
હમેશા આંખે કો બંધ રખના જમાલ માનીકો દેખના હયે,
જો ગોશે કર હય વોહ હય સમાઅતર્જ બેઝબાંની હય કાલ મેરા.
અલસ્તો કાલુ બલાકી રમ્ઝે ન પુછ મુજસે વતન તું હરગીઝ,
હું આપ મશગુલ આપસે મીલ **જવાબ ખુદ હય સવાલ મેરા.**

નાટકે-પરિવર્તન—ગઝલ—

જાને ક્યા-ક્યા હૈ છુપા હુઆ **સરકાર** તુમ્હારી **આંખોં** મેં,
દીનો-દુનિયા દોનોં કા હૈ, દીદાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
તુમ **માર** ભી સકતે હો પલમેં, તુમ **તાર** ભી સકતે હો પલમેં,
વિષ ઔર **અમૃત** કા રહતા હૈ, ભણ્ડાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
એક મૂર્તિ પ્રકૃતિકે પ્રાણ કી હૈ, યા છવિ વિરાટ ભગવાન કી હૈ,
સંસાર કી આંખોં મેં તુમ હો, સંસાર તુમ્હારી આંખોં મેં.
દિન ઔર રાતકા ધોખા હૈ, યા 'રાધેશ્યામ' કા જલવા હૈ,
ઐસા કાલે-ગોરે રંગ કા, હૈ તાર તુમ્હારી આંખોં મેં.

રાગ-ભૈરવી-ગઝલ—

નામ જાનેકા ન લો યાર **મેં મર જાઉંગી,**
યાર મેં મર જાઉંગી,—દીલદાર મેં મર જાઉંગી.—નામ૦
ખુલ્લે બાલોસે સનમ સામને મત આયા કરો,
તેરેકુ કુછભી હોયગા મેં શીઘ્ર પટક મર જાઉંગી.—નામ૦
પડી જાનેકી ખબર હુઈ મેરે દીલમેં ફીકર,
આટુગી શેરો-શકર મેં પીરોકુ મનાઉંગી.—નામ૦
તેરી મેરી દોસ્તી સારે આલમકુ ખબર,
મેરેકુ કોઇ પુછેગા તો સાફ ના મુકર જાઉંગી.—નામ૦
તનકા મએ **શીશા** કરૂ ઉસમે ભરૂ ગુલાબી રંગ,
ચશમોકાં પ્યાલા કરૂ મએ ભર ભર કે પીલાઉગી.—નામ૦

સંગીત ભંડાર—નઇ-ગઝલ—

ફુલકકો હાય ક્યા **તીરે-સીતમ** બરસાના આતા હયે,
દીલે આશકકો **બીસમીલકી** તરેહ તડપાના આતા હયે.
જુદાઇમે તેરી સાકી **જીગરકા ખુન** પીતા હું.
મય રો દેતા જબ હોટો તલક **પએમાના** આતા હય.
કરમ ફરમાના આતા હય ન ઉશકો મહેર આતી હયે,
બુતે **બે** રહમકો મેરે ફક્ત તરસાના આતા હય.

નાટકે-એમાં શું ?—તર્જે-ગાયન—

મિલકે જઇયોરે, ગુમાની, તોરી સાંવરી સુરત પે લુભાની.—મિલકે.
જો તુમ મેરો નામ ન જાનો, મેરો નામ **દીવાની,**
એક દીન **ડેરે** આઓ હમારે, ખુબ કરોં મીજબાની.—મિલકે.
જો તુમ મેરો ગાંવ ન જાનો ગાંવ હય ગોકુલધાની,
કુંજ ગલીમેં બાસ હમારો, **માનેક ચોક** નિશાની.—મિલકે.

નઇ–ગઝલ—ગઝલે–ઈશ્ક—

આંખો જો તેરી અયસી **કાતીલ**, જીધર નેગાહ ફીર જાતી હયે.
તેરા તસવ્વુર દીલમેં મુઝે, **નીંદ** નહી આતી હયે.
ઉમ્મર **છોટી** રંગ સાંવરા, ચાલ ચલે પલકાતી હયે.
ચી-તે સરખી પતલી કમર ચલનેમે **બલ** ખાતી હએ.
સારી **રએન** મએ તુજસે જાગા, **નીંદ** મુજે નહી આતી હએ.
આજા **ઠગની** ગલે લગ જાની, દીલબરકો કયું તરસાતી હયે.

નઈ–ગઝલ—રાગ–પીલુ—

સુદીકી પરસતી જો ગહેરી રહેગી, તો મસ્તીમે કબ યાદ તેરી રહેગી,
તબકકુલ ફીતોકલ ઉડેગી હવાપર. મગર ઉસકી દોરી દોહોરી રહેગી.
નકર ઝાલીમ **ઝુલ્મ** કીસે કે તો ઉપર, તેરે ઘરમેં જબ તક **કચેરી** રહેગી,
નકર ઉર્મ **દૌલત** પે ઈતની ગરૂરી, ન **કીસકી** રહી હય ન **તેરી** રહેગી.
ફકીરોકા ચમલા ભરેગા ન જબ તક, તેરે ઘરપે દીનરાત ફેરી રહેગી,
અગર **દીની** દોલત તુજકો જો ચાહે, તેરી ચરબ ખીચરી ચરેગી રહેગી.

નાટકે–પરિવર્તન—ગઝલ—

ગુનાહોંમેં અપની જલી જા રહી હૈ,
યે પાપિનિ તો ખુદ હી મરી જા રહી હૈ.
નહીં આજ કોઇ ભી હૈ દેખ ને વાલા,
મેરી **નાવ** ઝિંજરી બહી જા રહી હૈ.
બચો ગંધસે **ઈસકી દુનિયા કે લોગો,**
યે ગણિકા નહીં—ડાકિની જા રહી હૈ.
નહીં ઉઠને પાતી હૈ બાઝોં સે ગરદન,
દયામય કે દરપે ઝુકી જા રહી હૈ.

નાટકે-એમાં શું ?—ગઝલ-કવ્વાલી—

યહી દિન હય **દુઆ** લેલો કીસીકે કલ્મે મુઝ તરસે,
જવાની આ નહિં શકિત, મેરી જાં પીર નયે સરસે
યે કહ દો **અબ્રે—બારાસે**, અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જયસે મેહ બરસતા હય, હમારે દીદ એ તરસે.

શાયર } **કયામત** હય કીસીકો પ્યાર કરના ઇસ ઝમાનેમે,
કઝાકા સામાના રખ્ખા હુવા હય, **દીલ લગાનેમેં**.

શાયર } મીલા હોગા કીસીકો, **બાવફા અચ્છે મુકદરસે,**
હુવા હોગા કીસીસે-વચ્લ, **હમતો ઉમ્રભર તરસે.**

સંગીત ભંડાર—રાગ, પહાડી માંડ—

ભલાઇ કર ચલો **જગમેં**, તુમારા બી **ભલા** હોગા,
નેકો-બદ કીયા જયસા-વયસા **ફલ** સદા હોગા.
સતાતે હો **ગરીબોકો** ન ખાતે **ખોફ** માલીકકા,
કભી કોઇ **જુલમગર** દેખા, ફલા ઓર ફુલા **હોગા.**
ખુદાકે હયે સભી **બંદે** બનો મત **ખુનકે** પ્યાસે,
છુરી જલ્લાદ કે નીચે તુમારા **ખુદ** ગલા હોગા.
સમજકર જાન અપનીસી દુખાવો મત કીસીકા દીલ,
જલાવેગાં તમે **બેશક** જો **ખુદ** તુમસે જલા હોગા.
ફરવઝ અપની હો હરદમ, **અદા** કરતે રહો ફઉરન.
મઝા હવસોમે પાતે હો વાહી એક દીન **બલા** હોગા.

નાટકે-એમાં શું ?—ગઝલ-કવ્વાલી—

અમે તો **ઇશ્કના બંદા**-મસ્ત થઈ ઇશ્કમાં ફરીયે,
બનાવી **ઇશ્કના ફંદા**-અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.
જમાનો ઇશ્કનો આ છે, નમુના ઇશ્કના અહીં છે,
ઇશ્કની આગમાં બળતાં, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—અમે.

અદબ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે—ગજબ ના ઇશ્કમાં કંઈ છે,
અજબ સહુને સદા કરતા, અવર ના વાત દીલ ધરીયે.—**અમે.**

રેસબાજોંકો-નસીહત—

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમેં,
ખીચડી કે વાંધે પડ ગયે બંબઈ કી રેશમે.—ખીચડી ૧
અવલ તો **રેસ** બાજોં ને બુકે બના લીયા,
ફીર બાદ ઉસમે **ઘોડે** કે નામો નીસાં દીયા.
નામો નીસાં કે સાથ ભી **નંબર** લગા દીયા,
ઉસકો તો **એંડીકેપ** બનાકે બીકા દીયા.
ઇસી તરાંહસે ધુમ હય હૈંમેશ રેશમે.—ખીચડી ૨
અબ **રેસકે** મૈદાનમેં **શનીચરકો** આ ગયે,
નંબર બનાકે લાયે થે વો સબ લગા દીયે.
બહાદૂર જંગ ઔર ખમીસાકા નામ થા,
ઉસકો તો **વીન** ઔર **પીલેસમે** લગા દીયે.
ઇસ વાસ્તે **ખુશી હોકે** બૈઠે હય ધુનમેં.—ખીચડી ૩
ઘોડેકી ટાપ ગરદને બીસમીલ મે ચલ ગઈ,
ઇનસાં તો કયા ફરીસ્તાંકી નીયત બદલ ગઈ.
ડારી હુઇ સુફેદ જવાની ભી ઢલ ગઈ;
ઘોડા જો આયા **વીન** (**તો**) તબીયત બહલ ગઇ,
હમકો તો **વીનમે** ન મીલા ઔર **પીલેસમે.**—ખીચડી ૪
અબ માલો જરકો હારકર બેકાર હો ગયે,
ફીર ઘરમે આકે ફીકરમે બીમાર હો ગયે.
ઓરતકો બોલે (આકે) જલદીસે તોડે ઉતાર દે,
રૂપે વો **જોડ** લેકે આયે ગીર માર **કે.—ખીચડી ૫**

ગઝલે-મુમતાઝ—

મંય વારી તેરી **મોહની** રૂપ વાલે,
મુઝે ભી દુવારે પર અપને બુલાલે.
પડી આકે મઝધાર **નૈયા** હમારી,
નહીં કોઇ તુઝ બિન જો આકર, બચાલે.
જો તુ આયે **નયનોં** મે તુઝકો બિઠાલું,
યહ **જોગન** બિપત અપની તુઝકો સુના લે.
લગી મન મે આસા હય **દીન-રૈન** પ્યારે,
ગલી મે તોરી અપની બિસ્ત્ર જમા લે.
ગયે જબ સે **પ્રીતમ** ન સુધ લી હમારી,
પડું **પૈયા** આકર ખબર યા જરા લે.
દરશન આકે સુપને મે ગર તુમ દીખાઓ,
યહે દાસી તેરી મનકી ચિન્તા મિટા લે.
તુઝે ઢુંઢા ચારોં દીશા તુ કહાં ના પાયા,
પીયા પડ ગયે પાંવ મે અબ તો છાલે.
ન ઘર મે લગે દીલ ન સહરા મે બહલે,
કોઈ ઐસે વહશી કો કયોં કર સિંભાલે.
ચલો અબતો **"મુમતાજ"** પ્રીતમ નગર્યાં,
વહાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે.

ગઝલે-દાગ— —:▭:—

સીતમહી કરના **જફાહી** કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના,
તુમહે **કસમ** હય હમારે **સરકી** હમારે હકમે કમી ન કરના.
હમારી **મૈયતપે** તુમ જો આના તો ચાર **આંસુ** બહાકે જાના,
જરા રહે પાસે આબરૂ ભી કહીં હમારી **હંસીન** કરના.

લીયે તો ચલતે હય હજરતે દીલ તુમહે ભી ઇસ અનજુમનમે લેકીન,
હમારે પહલુમે બૈઠ કર તો હમીસે પહલુ તેહીન કરના.
નહી હય કુછ કત્લ ઇનકા આસાયે સખત જાંહય પડી લખોંપર
કઝાકો પહલે શરીર કરના યે કામ અપની **ખુશી** ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉનકી દિખાકે દીલકો હુયે પરીશાં,
ચેહ હજરતે ખીઝકો જતાદી કીસીકી તુમ રતબરીન કરના.
બુરી હય અય **દાગ** રાહે ઉલફત **ખોદા** ન લેજાયે ઐસે રસતે,
જે અપની તુમ **ખૈર** ચાહતે હો તો ભુલકર (કભી) દીલ લગીન કરના

સંગીત ભંડાર—રાગ, પીલુ, ઠુમ્રી—

જરારે સમજે ઇસ દુન્યાકો, **મુસાફીર** સબકો જાના હય,
લગાલો **ઇશ્ક અલ્લાસે** ભલા બુરા જમાના હય.
સરે પર **બોજ** ભારી હય, તુજે **મંઝીલ** કો જાના હય,
ખરચ કુછ પાસ રખ લેના, તુઝે વહાંકાં બુલાના હય.
હય **પાળી** ચમન ખાલી, લગાલો **ફુલકી ડાળી**,
ચમન કો **ફુલશે** ભર દે, હયા કયા કયા નજારા હય.
પલંગ કે ચાર થે પાએ, ફીરેસ્તો લેનેકો આયે,
સંભાલકે લે ચલો યારો હસી ખુશીમે જાના હય.
કહાં **નદી**, કહાં **નાલાં**, કહાં **સમુદર, કીનારા** હય,
કહાં **રૂસતમ**, કહાં **સોરાબ**, કારૂનકા કયા ખજાના હય.

ગઝલે–દાગ—કવ્વાલી—

સનમકા નુર દેખા **હે ખુદાકે નુરકે** બદલે,
હુવા દે **દાગ** દીલ રોશન ચરાગે તુરકે બદલે.
જે દેખીગે તેરે હુસ્ન જહાં આરાકો મેહસરમેં,
ખુદાસેં લોગ માંગેગે તુજહી કો **હુરકે** બદલે.

અનલહકકી અવાઝે લબપર અનલ **મહેબુબ** જારી હો,
ચડાએં દારપર મુઝકો અગર **મનસુરકે** બદલે.
પસ મરદન અગર યારો મયરર હો તો રખ દેના,
કફનમેં ખાક કુએ દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશ્ક બુતેમેં ઇસ કદર સખ્તી ઉઠાઇ હે,
કે પેહલુમેં હે એક પત્થર દીલે રંન્જુરકે બદલે.

નાટકે–એમાં શું ?—તર્જે–ગાયન—

આજ પિયા **રચના** રહો, **ચયના** કરો સેજ સુંદર છાઇ,
બસંતકી બહાર, કયસી **ચાંદની** છવાઈ.—આજ૦
ઇશ્કકી નદીયાં બહાઓ, જીયરા પીયરા ફુલાઓ,
પ્રેમકે ઝુલે ઝુલાવો, જરતીયાં મન ભાઈ.—આજ૦
મોરી ગત બુરી ભઇ, તુમકો બિચાર નહિ,
સેજરીયાં સુતી પરી, દેતી હું મયે **દોહાઈ**.—આજ૦

નાટકે–શેરે–કાબુલ—ગઝલ—

કીમમતપે અપને શાકીર હર વકત તું રહા કર,
તકલીફમે રહે કર **જીકરે—ખુદા** કીયા કર.
તાલીબ હો તું કરમકાં દરગાહે યજદીસે,
જાહીર બશરકે આગે અપના ન મુદ્દઆ કર.
જો કુચ્છ કીયા હએ ઉસને વોહ આપહી ભરેગા,
દુશમનકે અપને હકમે મુતલક ન બદદુઆ કર.

રાગ, જીલ્લા–જીંઝોટી—

દીલા ગાફીલ નહો યક દમ, યહ દુન્યા છોડ જાના હય,
બગીચે છોડ કર જાના, **ઝમી** અંદર સમાના હય.—

બદન નાજુક **કંચન** જેસા જો લેટે **શેજ** કુલોંપે,
હોવેગા યક દીન **મુરદા**, બદન કીડોંને ખાના હય.—
ગફલતમે તું ક્યા સોયા નહી આરામ ઈસ જગમે,
મુસાફીર બેવતન હે તું, કાંહાં **તેરા** ઠીકાના હય—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, પડી જો મેડીયા ખાલી,
ગયા સબ છોડ કર ફાની, **દગાબાજી**કા સોદા હય.—
નઝર કર દેખ લે પ્યારે, ન એસો મે કોઇ તેરા,
પેદર માદર ઝનો ફર્ઝંદ, સબકો છોડ જાના હય.—
ન ભલા હોયગા પ્યારા, ન બેટા ઓર બેટી પ્યારી,
યહાં કર લે ધર્મ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હય.

નઈ–ગઝલ. **–કવ્વાલી–**

અબ જાનેદો બસ જાનેદો, વોહ **બેવફા** જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.
જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મંયને **શોક** સે;
વોહ મેરે **નાજો** કા પાલા **દીલરૂબા** જાતા રહા.
તન દીયા ઓર **મન** દીયા, ઓર **ધન**ભી સારા દે દીયા;
ફીરતો બાકી ક્યા રહા, વોહ દીલકો તરસાતા રહા.
તીરે **નીગાહ** સે છેદકર સીના **જીગર** જખ્મી કીયા;
અયસા **સીતમ** હમપે કીયા **દર–દર** વો ભટકતા રહા.
ઉસ બેવફા **માશુક** ને ક્યસા જલા રખા મુઝે;
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ ક્યા રહા ઈસ જાનમે;
ધુની જમાકર **ઈશ્ક–કા** કફની કો રંગવાતા રહા.
ખુદ **ખુદા** બેજાર હે જો **કૌલ** સે **જુટા** રહે;
ઈસ સાંથસે બેજાર હય **ટુટા** તો ફીર જાતા રહા.

દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મક્સુદ ઓર જખ્મે જીગર:
સારી બાતેં તો રહી, વો **દીલરૂબા** જાતા રહા.

" જોગીકા બરન. "

ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર,
મસજીદમેં બને **મુલ્લાં** તો મંદરમેં પુંજારી.
દરગાહોં મેં સજાદહ નશીં બનકે ગુજારી,
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીકારી.
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને **તેરે દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

પંડીત ભી જફરદાભી સેયાને ભી બુલાએ.
સયારે સનાંસા કો ભી દીન અપને દીખાએ.
હર આમીલો કામીલ સે **વજીફે** ભી પડાએ,
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા તેરે **દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

મજનું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન.
ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન.
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
મૌજુદ રંગે હય મેરી **જુન્નારકી ખાતર.**—જોગીકા૦

ના કુચ્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં,
કઆબેમેં ભી ઢુંઢા ઉસે **કાશીકે** મકાં મેં.
મસજીદ મેં મીલા ઔર ન મીલા **કુએ બુતામેં,**
દર દર મંય ફિરા અપને **ખરીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા,
મુદ્દત સે દીલો જાંસેહું **મંય શયદા** તુમ્હારા.
અલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા **શરારા,**
બેચૈન હુવા જતા **હું દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

મુસ્તજાદે-હોસેન-તર્જે-ગઝલે-કવ્વાલી

સોનાહુએ **ગલે** ગલાફર વ્હો, જબયાર **પલંગ** પર-કયા નાજો અદાસે,
આની હુએ લપટ **ફુલોંકી** મહેકાર પલંગપર-ઉસ બદે ફબાસે.
હુએ સોરખ જો પોશાક તો ઉસ ગોરે **બદન**પર-સજતી હુએ સજાવટ,
રખતા હુએ અજબ તરેહકા, ગુલજાર પલંગપર-અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે, તું જરા **જામકો** ભર-જો **શૌકે ખુદાહે,**
જો સાથ રહું યારકે સરશાર પલંગપર-સર **મસ્ત** નીશાંસે,
હુએ આરજુ દીલકી વ્હો આગોશમે-આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલંગપર-**બીન્નત રહુ ખુદાસે.**
રંગની તેરે સેરકી સુનકે **હુસેન**-અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, **દીલદાર પલંગપર**-હરરોજ રજાસે.

નઇ-ગઝલ.

—:▭:—

મહેરબાં હો જાયગે **દરદે જીગર** હોને તો દો,
ખુદ ચલે આયેગે નાલોં મેં અસર હોને તો દો.
જાને જહાં જાતે હો તુમ ઇસ કદર જલદી હે કયા,
રાત બાકી હે ચલે જાના, **શહર** હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઓર કત્લ હોંગે સેંકડો,
ઉનકી મહેફીલ મેં જરા તીરછી નજર હોને તો દો,
ખાક ઉડાતે આએંગે મેરી લહદ પર દેખના,
મેરે મરને કી જરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

નાટકે-પરિવર્તન—તર્જે-ગઝલ—

યહ વોહ આંખે હૈ જીનમેં હયાકી કસમ કહીં નામકો મેરા **વફાહી નહીં,**
યેહ વોહ જાદુ હૈ જીસકાકે મારા હુવા, કભી આજ તલક તો જીયાહી નહીં.

મેરી બાલીસે ઉઠકે **તબીબ** તુ જા ન સતારે **ખુદાકી** કસમ ન સતા,
મૈંને કહ જો દિયા કે સિવાયે **કઝા** મેરે દર્દકી કોઇ દવાહી નહીં.
અભિ સહને હૈ મૈંને બુતોકે સિતમ અભી બાકી ઉઠાતે હૈં **રંજોઅલમ,**
જો મરૂભી તો હિજ્રમે કૈસે મરૂ મેરે હિસ્સેમે આઇ **કઝાહી** નહીં.
કભી ઇતના ન પૂછા કે હાલ હૈ કયા, તુ ઉદાસ હૈ દિલકો મલાલ હૈ કયા,
ન **નશીબકા** હૈ ન તુમ્હારા ગિલા અજી સીધા હમારા **ખુદાહી** નહીં.

નાટકે-શેરે-કાબુલ—તર્જે-ગઝલ—

મુનકીરકો સમજ જાહીલ ફરજાના હુવા તો કયા ?
હર રગમેં **મઓલાકા** અફસાના હુવા તો કયા ?
હર જાપે દીખાતા હએ વોહ જલ્વએ મસ્તાના,
પરદેમે અગર રૂએ જાનાના હુવા તો કયા ?
પહેચાને જો હસ્તીકો, હોહી ઉસે હએ પ્યારા,
હુશયાર હુવા તો કયા, **દીવાના** હુવા તો કયા ?
દોનોમે વોહ મીલતા હએ, હો ચસ્મે હકીકત બી,
સાયેમે જો મસજીદકે, બુતખાના હુવા તો કયા ?

વાંચવા લાયક ડીટેકટીવ વાર્તાઓ.

માન ત્રાજવાની ચોરી	૦-૮-૦
મોહીની ઉર્ફે ગરીબનું અથવા શાહુની દીકરી	૦-૧૨-૦
ડીટેકટીવ કુમારી અથવા ચતુરી કે બોઈન ...	૦-૧૨-૦
મોટરનો ભેદ	૦-૮-૦
લાશનો ભેદ	૦-૮-૦
હનુમાનની મુર્તી અથવા ભેદભરેલું ખુન ...	૧-૦-૦
અજબ ઉસ્તાદી અથવા ચાલાક ચોર	૦-૧૨-૦
આપઘાત કે ખુન	૦-૮-૦

નવીન વાર્તાઓ.

વસંત અને ગુલાબ	૦-૮-૦
મોતી કે સાંકળી	૦-૬-૦
કેદી રાજકુમાર	૧-૮-૦

જાદુ હુન્નર

કોકશાસ્ત્ર	૧-૦-૦
હુન્નર શિક્ષક	૧-૪-૦
જાદુકળા	૧-૦-૦

દરેક બુકો વી. પી. પારસલથી રવાના કરવામાં આવશે માલ મંગાવનારાઓએ પોતાનું સરનામું હમેશાં ચોખ્ખાં અક્ષરે લખતાં રહેવું. દરેક માલની કીંમત ઉપરાંત પોસ્ટેજ ખર્ચ જુદુ— વાંચવાલાયક બુકો મળવાનું ઠેકાણું—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ગોપીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ખાટકીવાળી પોળ, અનાવિલ હોટલની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બન્ધુ" પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી લલ્લુભાઈ નાયકે છાપ્યું.